

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА.

Истинно-то начало, и основаніе на добры-ты дѣла.

Но негли може попыта нѣкой, и да рече: Не отнемаме ли най крѣпкы-ты причины, сир. двигателны-ты, кои-то подбуждаватъ челоувѣ-цы-ты да струватъ добры дѣла, като дума-ме, че не трѣба да ги мыслимъ като осно-ваніе на оправданіе-то ни? Никакъ. Причи-ны-ты, кои-то дава Писаніе-то остановать си въ пълно дѣйствіе. Наистина поученіе-то ни унищожава основанія-та на сичкы-ты о-ныя, кои-то полагатъ надежды-ты си заради небо-то на свое-то добродѣліе, и благость, както и на оныя, кои-то живѣѣтъ злоуравно, но мыслихъ че могатъ да направѣхъ уми-лостивленіе за грѣхове-ты си чрезъ молитвы, посты милостыня, и другы подобны дѣянія. Но оныя, кои-то чувствовать че не живеѣ въ тѣхъ ни едно добро (Рим. 7; 18), и че, като сѣ были отчуждени и врази съ помы-шленіе-то въ лукавы-ты дѣла, сѣ ся при-мирили съ Бога чрезъ смръть-та Іисуса Христова (Кол. 1; 21), и вѣрувать, че само чрезъ негова-та кръвь можемъ да нмаме грѣ-ховно прощеніе споредъ богатство-то на негова-та благодать (Ефес. 1; 7), тѣ и-матъ вынаги твърдѣ крѣпкы причины, кои-то ги принуждаватъ да пазѣхъ Божіи-ты запо-вѣди.

Исты-ты причины, кои-то има Създатель-тъ